

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 glđ., za pol leta 8 glđ., za četrt leta 4 glđ., za en mesec 1 glđ. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 glđ., za pol leta 6 glđ., za četrt leta 3 glđ., za en mesec 1 glđ. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 glđ. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2, 6. uri popoldne.

Štev. 7.

V Ljubljani, v sredo 9. januarija 1889.

Letnik XVII.

Avstrijski socializem.

I.

△ Zviti pomagači židovskih kapitalistov in oderuhov zmotili so nekaj dunajskih delavcev in tujih gostov, da so se zbrali meseca decembra v Hainfeldu, kjer so sklepali ostre resolucije proti krščanstvu in krščanski šoli. Zbralo se je „okoli“ osemdeset vdeležnikov in 25 gostov. Ne pisali bi o tem shodu, ker ne bo zboljšal stanja delavcev, ko ne bi ravno to zborovanje osvetljevalo socialnih načel, ki se vedno bolj širijo tudi po Avstriji. Govorniki so poudarjali, da višji stanovi živé ob žuljih materialnega dela in da vso kulturo, napredek in vedo obračajo v svojo korist; da socialno-demokratska stranka ne potrebuje verske šole in se torej mora država ločiti od cerkve; da današnja ljudska šola zanemarljivo koristi delavskih stanov; da Liechtensteinov šolski načrt namerja odstraniti zadnje ostalino ljudske omike; da proletarijat in jedro naroda nimata nobenega vpliva na postavodajalstvo itd. Gledé na vse to so zborovalci potrdili naslednja načela in pravila.

1. Socialno-demokratska delavska stranka v Avstriji je mejnarodna in ne pozná prednosti posameznih narodov, rojstva in posestva. Boj proti izsesavanju je mejnarodni, kakor izsesavanje samo.

2. Za razširjenje svojih idej bode se stranka posluževala vseh sredstev v javnosti, kot časnikov, društev, zborovanj itd.

3. Stranka pozna vrednost sedanjega parlamentarizma, ki ne zadostuje svoji nalogi, vendar se bo potegovala za občno direktno volilno pravico kot najboljšo sredstvo za agitacijo in organizacijo.

4. Da se v okvirju sedanjega gospodarskega reda obrvaruje delavski stan še hujšega propada, potegovala se bode stranka za zavarovanje delavcev pod sonadzorstvom delavcev in za prosto organizacijo delavcev v strokovnih društvih.

5. V interesu delavcev je potrebna brezplačna in brezverska šola; in pogoj temu je ločitev cerkve od države. Za socialno-demokratsko stranko je sto-

ječa armada rastoče breme, ki le pomnožuje nevarnost vojske, katero naj bi armada zabranila. Namesto stoječe armade naj se vpelje občno ljudsko oboroženje.

To so glavne točke socialno-demokratskega programa. Iz tega pa razvidimo, kam so že zabredli nekateri krogi delavskega stanu. Tako zelo so že zaslepljeni, da tam iščejo pomoči, kjer jim pletó biče s škorpioni. Rohné in se roté proti krščanstvu in krščanski omiki, akoravno jih morejo le krščanska načela rešiti iz krivičnih rok obrezanih in neobrezanih krvososov. Ker na Dunaji zaradi izjemnega stanja ne morejo zborovati, zvodili so jih židovski pomagači v tiho mestece na deželi. Pohvala židovskih in borznih časnikov jim bódí najboljši dokaz, da delajo le za svoje židovske tlačitelje. Ne bodemo zavračali njihovih večinoma krivih načel, marveč naveli le besede moža, ki gotovo ni na glasu kot prijatelj „klerikalcev“, in ta je znani francoski učenjak Jules Simon. Ta je nedavno izgovoril sodbo o francoskih prostozidarjih, ki hočejo „državno moralo“ namesto krščanstva: „Napisali so male priročne knjižice o morali in državljskih dolžnostih. Upajo, da bo ta morala nadomestila vse vere. — Vi dobri ljudje, nikar se ne varajte! Franciji ne bodete vzeli krščanstva. L. 1793 so sedanji možje rabili hujša sredstva, toda ni se jim posrečilo. Še predno je prišel v veljavo konkordat, vpeljana je bila zopet božja služba v 35.000 cerkev. Le jedno bodete dosegli: Slabe duhove bodete vznemirili, malomarneže bodete zazibali v nravno smrtno spanje in hudobnežem bodete dali povod, da bodo svoje strasti pasli s hudodelstvi. Domišljujete si, da se bojujete proti veri: čednost je, proti kateri vihtite svoje orožje. V družbi, katero si vi želite, bila bi vsa požrtvovalnost, vsak dar le bedastoča, nezmisel. Ako se bliža sovražnik in nas domovina pokliče v boj, odgovarjali bodete: „Prej moramo vedeti, ali nam sovražnik plača po 60 centimov za uro dela.“ Krasno res je vaše delo, gospodje! In če vam povem, da je vsak vaš napredek le zgubljena bitka za Francijo, govorim vam čisto a žalostno resnico.“

Tako govori mož, ki ne ponuja narodu namesto kruha dobrih socialnih postav kamen brezverstva, protikrščanstva. In to velja tudi našim socialnim demokratom, ki so se navzeli duha francoskih prostozidarjev.

Obresti v socialnem oziru.

Pristavek.

Moj edini namen je bil dokazati protinatornost in pogubnost obresti; zato sem se tudi naravnost izjavil, da je moj spis le akademična razprava, ki za zdaj ne more imeti praktične veljave. Kaj je v naših sedanjih žalostnih socialno-gospodarskih razmerah pripuščeno in kaj ni pripuščeno, o tem nisem nič pisal; ugovarjal sem edino le oni trditvi, vsled katere bi bile obresti zdaj v vsacem slučaju pripuščene. A v katerih slučajih in kako velike obresti so zdaj pripuščene, o tem naj govori kazuistika in pastoralna, ker v praktičnem vprašanju se je treba vselej ozirati na okoliščine posameznega slučaja in na subjektivno prepričanje upnikov.

S krščanskega stališča se mi zdi možen le eden ugovor proti protinatornosti obresti in ta je: Cerkev trpi obresti, zato ne morejo biti protinatorne. Da bi se še kaj družega moglo s krščanskega stališča ugovarjati, si niti misliti ne morem. Pa tudi ta edini ugovor se razprši takoj, ako si ga bliže ogledamo.

Ko so bile države še v živi zvezi s cerkvijo, je cerkev jako malo poznala tolerancijo. A zdaj, ko kristijani živé tako rekoč „in partibus infidelium“, tolerira cerkev skoraj vse one državne institucije, ki niso na krščanski podlagi. Eden sam zgled naj zadostuje.

Papež Pij IX. je imenoval naše nove šolske zakone „abominabiles“, nemški učitelji so se na svojem zadnjem shodu v Gradcu tako vedli, kakor bi večina izmed njih ne imela nikakoršnega pozitivnega veroizpovedanja in vendar cerkev tolerira moderno šolo. Kajti ko bi je ne tolerirala, duhovščina bi ne bila v raznih krajnih, okrajnih in

LISTEK.

Kaj se vse pred pustom lahko zgodí.

(Iz življenja g. nadlogarja, zapisal y.)

(Konec.)

Morali so biti pri oskrbnikovih precej strogi, kar se snažnosti tiče, da so vsak dan snažili, ali pa je bila domača hči toliko vestna pri tem opravku, da je tako natančno dan na dan in še celó vselej ob gotovem času enake dela zvrševala. In koliko časa je ogledavala pri odprtem oknu, je li vse čisto! Pri tem, se vé, ozrla se je tudi večkrat pred grad.

Tudi danes vršilo se je enako opazovanje. Bila je pa že skoraj najstara ura pred poludnevom.

„Kaj pa računí?“ vpraša ga konečno Marija.

„O zdaj je konec vseh veselí, zdaj se pa začne resno delo!“

„Koliko bi bili lahko že danes storili! Kaj pa gledate vedno pri oknu, in še celó v tem mrazu!“

Zaprla je Marija vesela okno, ker je vedela, zakaj Adolf stoji na mrazu.

„Da res, računí!“ govori Adolf s seboj. „Še celó ona me opominja. Zdaj pa naj veljá, kar boče,

popraviti moram, kar je zamujenega. Da bi le kneza še pred Veliko nočjo ne bilo v grad, pa sem gotov. No in potem postanem logar in brez skrbi lahko stopim pred oskrbnika in ga prosim za njegovo hčerko.“

In priden je bil danes. Takoj po kosilu usedel se je zopet h knjigam, pazljivo je čital, včasih si delal kratke opombe, tako da niti slišal ni, ko nekdo okoli četrte ure popoldne potrka na vrata in ne pričakuje dovoljenja precej vstopi. Glasni koraki so še le zdramili Adolfa, da je pogledal, kdo že pri njemovi mizi stoji.

Mislite si strah adjunktov! Kdo je prišel? Nobeden drugi, kakor knez sam. Temnega obraza je in precej nejevoljen.

„No prav, da ste tako pridni! Gotovo imate že račun končan. Minulo je že več kakor dva meseca, kar sem Vam ukazal, torej pokažite!“

„Svetli knez . . . oprostite . . . toliko dela . . .!“

„Tedaj še niste izgotovili? Kaj ste vendar počeli? Jaz bi vendar rad natanko vedel, koliko čistega dohodka imam od teh posestev.“

„Svetli knez . . . računí so tako zapleteni!“

„Tedaj vsaj pokažite mi, koliko ste izgotovili!“

„Svetli knez . . . do sedaj nemogoče bilo . . .“

„Kaj, v dveh mesecih še pregledali niste?“

„Razna opravila . . . tu in tam . . . ni bilo zadosti prostega časa.“

„A vsaj mi pokažite, koliko ste v prostem času izgotovili!“

„Svetli knez . . . stvar zapletena . . . različna dela . . .“

„Naj bode konec Vaših izgovorov! Kaj imate tu?“

Vzame pôlo z malimi opazkami.

„Komaj ste še le pričeli? No, ta mi bo natančen logar, lepo priporočilo za samostalno službo!“

Nejevoljen hodi knez po sobi, Adolf si ne upa besedice ziniti.

V tej zadregi pomaga obema neka nenavadna prikazen.

Na zunanjo šipo okna udarja maslen štrukelj, privezan na tanko nitko.

Knez pozorno gleda, kaj to pomeni, Adolf je še v večji zadregi.

Knez odpre okno, vzame v roko štrukelj ter ga sname z nitke.

Glasi smeh se začuje pri zgorenjem oknu.

„Ravno prav, sem tako skoraj teš; in ravno kar pečeno!“

deželnih šolskih svetih in bi ne poučevala v šoli in krščanski roditelji bi nikakor ne smeli pošiljati svoje dece v šolo. In ta tolerancija je popolnem opravičena. Ko bi se duhovščina odtegnila od šole, bil bi pouk v verskem oziru še veliko slabše. Ker država sili, da mora vsak otrok hoditi v šolo, in ker nimamo konfesionalnih šol, morali bi se krščanski roditelji izseliti. Ali koliko bi se jih izselilo? Vsi drugi bi bili pa zaradi formalnega nasprotovanja cerkveni prepovedi očitni grešniki in nevredni za prejemanje sv. zakramentov. V nekaj letih bi v državi ne bilo več pravih kristijanov.

Tolerancija je potrpljenje z manjšim zlom v ta namen, da se večje zlo odvrne. Zato ima vsaka tolerancija kako slabo stran. Liberalci vpijejo zdaj: šola ne more biti v verskem oziru slaba, ker duhovščina sodeluje pri njej, ako se pa kedaj kje kaka napaka pokaže, naj se pa odpravi. In navadnim ljudem se baš zaradi sodelovanja duhovščine pri šoli dá kaj težko dopovedati, da sedanja šola ni na pravi podlagi.

In vendar je nekonfesionalna šola protinaturna, dasi duhovščina sodeluje pri njej. Prizadevati si moramo in sicer ne zato, da bi se odpravila tolerancija, ampak zato, da se odpravi zlo, ki se mora tolerirati; kedar se odpravi zlo, bo tolerancija sama izginila. Tolerancija je opravičena, a nekonfesionalna šola ni opravičena.

Skoraj ravno taka je z obrestmi. Ko se je kapitalizem vrnil v državne institucije, so obresti prešle skoraj vse socialno-gospodarske razmere tako, da tudi najboljšemu človeku ni bilo mogoče, da bi ne bil v nikakoršni dotiki z obrestmi. Ker so postale obresti splošnje, ker so država in zasebniki na posodo prosili in obresti ponujali, bi se ljudje v navadnih slučajih zaradi navadnih obresti gotovo ne bili smeli „in confessionali“ siliti k povračevanju in zagadelj tudi ne vznemirjati, ako bi tudi sv. stolica ne bila rekla: non sunt inquietandi. Kdor ni prepričan, da je njegovo dejanje slabo in bi se najbrže tudi ne dal prepričati, se „in confessionali“ navadno ne sme vznemirjati. Koliko je taci, ki bi v kapitalističnem veku prav nič po kapitalističnih vzorcih ne mislili? Papež pravi v svoji zadnji okrožnici „Exeunte jam anno“, da je smoter sedanjega stoletja obrnen na materialne koristi in da odtod tudi izvira otemnenje pravih pravnih pojmov.

Kako malo je dandanes ljudi, ki bi pri kupovanju in prodajanju prav nič ne goljufali, in kako malo je taci, ki bi se mogli siliti k povračilu. Male goljufije, s katero se s kazenskim zakonikom ne pride navskriž, ljudje navadno nimajo za greh, ampak le za potrebno „geschäftspraktik“. „Propter durtiam cordis vestri“ je tudi v novi zavezi marsikaj pripuščeno.

Jemanje obresti od strani kristijanov v kapitalističnem veku je bramba v sili. To je po mojih mislih glavni povod cerkveni toleranciji. Vsled kapitalističnih zakonov se vse od najmočnejše države do najbornejšega kočarja sme in dostokrat tudi mora zadolževati. Ko bi bila cerkev začetkom tega stoletja strogo prepovedala obresti jemati, bili bi nekateri ubogali, nekateri pa ne. Oni, ki bi ne bili ubogali, bili bi „eo ipso“ od cerkve ločeni. Oni pa, ki bi bili ubogali, bili bi gotovo v

dveh desetletjih svoj denar porabili ali pa brez obresti razposodili. Kaj bi bilo pa potem? Zadolževanje bi bilo šlo dalje in nekrščanski lihvarji bi dobili najpopolnejši monopol za izsesavanje kristijanov. Kristijani bi bili državnim in privatnim upnikom plačevali obresti, ne dobivali bi jih pa od nikoder. Krščanska družba bi bila tako ubožala in se tako globoko pogreznila v proletarijat, da bi se jej zdaj najbrže ne moglo več pomagati. Ubožana ljudstva navadno fizično in moralno propadajo. Rešitev bi ne bila mogoča, tako je pa še mogoča. Res je, da smo v vednem kapitalističnem bojevanju zelo oslabele, da smo veliko imetja zgubili, da so se naši pravni pojmi kolikor toliko zmešali, res je, da še vedno slabimo, ali ohranili smo si do zdaj še vendar toliko moči, kolikor nam jih je treba za reformo.

Porabimo čas milosti, dokler ga imamo; morebiti bo že kmalu prepozno. Naše razmere so že kaj zelo podobne razmeram v rimskem cesarstvu za Konstantinovih naslednikov. Bili so tam le bogatini in sužnji; srednjega stanu ni bilo. Bogatinom je bilo le mar za bogastvo, mehkužnost, a za pravičnost in druge krščanske kreposti se niso menili; sužnji pa zaradi slabe vzgoje, zaradi slabih zgledov bogatinovih tudi niso bili dovzetni za krščanstvo. Krščanstvo se je res uvelo v cesarstvo ali večjidel le dozdnevno. Vse pravne, socialne in gospodarske razmere so ostale prejšnje. Ljudje so bili po imenu kristijani, živeli so po paganski. Veliko jih je pa bilo, ki še po imenu niso bili kristijani; da bi laglje spačeno živeli, odlašali so sv. krst za zadnjo uro. Neki tadanji zgodovinar pravi, da ljudje niso bili zmožni zlo prenašati in ne zmožni rabiti sredstva v odvrjenje zla. Zginili so omikani Rimljanje, in na njih mesto so prišli barbari, ki so se pa dali cerkvi voditi, in cerkev jih je privela k duševnemu in gmotnemu blagostanju. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. januarja.

Notranje dežele.

„Politik“ piše pod naslovom „Zopet eden korak, da se izvrši **ravnopravnost**“: V tajništvo najvišjega sodnjega dvora, ki ima nalog prevajati razsodbe in dekrete v nemško jezik, poklican je slovenski pristav deželnega sodišča dr. Vladimir Köwes iz Celja, in sicer za slovenske akte.

Naučno ministerstvo je izdalo načelno razsodbo velikega pomena za **srednješolske profesorje**. Rešilo je namreč ugodno prošnjo državnega poslanca in profesorja Šukljeja za dovoljenje kvinkvenija, ki letos zapade. S tem je odstranjena bojazen, da bodo trpeli profesorji, ki so državni poslanci, vsled znanega lanskega ukaza materialno škodo.

Naučno ministerstvo je poslalo dvornega svetnika in najnovejšega člana gospodske zbornice, profesorja Sichel-a, v Rim, da ustanovi avstrijski zavod pod imenom: „Instituto Austriaco“. Temu zavodu po nemškem vzgledu je namen, omogočiti avstrijskim učenjakom, da bodo mogli preiskavati bogate rimske vire za avstrijsko zgodovino.

„Obzor“ piše v svojem pogledu v minolo leto tudi o **hrvatskih opozicijskih strankah** ter konstatuje, da niso še storile niti enega koraka do združenja. „Opozicija v deželnem zboru se bojuje raztreseno brez vodij in glave, hrvatsko plemstvo pa, ki se je pod vodstvom odličnega plemiča

pokazalo na bojišči, zapustilo je je nenadoma in brez razloga, zarilo se je v oddaljene kote ter prepuščilo peščici neustrašenih mož, ki so ostali še v saboru, da rešijo čast domovine. Upali smo sicer, da se bo pomnožila opozicija pri novih volitvah, toda dogodki pri splošnih volitvah, sestava volilnih zapisnikov, osoda Kulmerjevca predloga, ki se še sedaj praši v saborski pisarni, vse to je bilo opoziciji vzroka dovolj, da ni nadaljevala volilnega boja in je tako prihranila volilec marsikatero neprijetnost, ako ne celo preganjanje.“

Vnanje države.

Tavšanovič, ki bo najbrže postal **srboski** ministrski predsednik, je mlad mož šestintridesetih let ter se je šolal v Pragi. Kot nov kandidat za portfelj zunanjih zadev, za katerega se poteguje kralj, imenuje se Mika Gjorgjevič, bivši kraljevi stipendista na pariškem vseučilišči in profesor civilnega prava. Kralj obravnava z radikali, da bi vstopila v kabinet tudi dva liberalca, vendar pa radikali skoraj gotovo ne bodo odjenjali v tem oziru. Kralj se je bajé izjavil, da nima sicer ničesa zoper strogo radikalno ministerstvo, toda portfelj zunanjih zadev bo izročil možu, ki se zdi edino njemu pripraven. Ruski listi se seveda tudi vnmajo za radikalno ali tudi za koalicijsko ministerstvo, v katerem bi bili liberalci v manjšini.

„Agr. Tagbl.“ se z večerajšnjim dnem brzojavno poroča iz Ruščuka: **Bolgarsko** redarstvo je zapolnilo na nekem avstrijskem lloydovem parniku mnogo zabojev orožja, posebno revolverjev in streljiva, katere so hoteli vtihotapiti v Bolgarijo. — Bolgarski izseljenec Bobčev objavlja v „Varšavskem Dnevniku“ vrsto člankov o prodiranju germanizma v slovenskem iztoku; v njih dokazuje, da je Nemčija pridobila ves vpliv v Carjigradu in to je nevarnost Slovanstvu, ki se more odvrniti le z odločno slovensko politiko. — Pri banketu, prirejenem poslancem pri njihovem odhodu iz Sofije, je govoril mej drugimi tudi sofijski župan ter izrazil nado, da se bo prestolnica hitro razširjala in postala središče duševnega življenja cele dežele vsled velike šole, ki se bo prihodnje leto, oziroma letos, v Sofiji ustanovila vsled sobranjskega sklepa. Mesto se bo tudi lepšalo, saj je sobranje v ta namen dovolilo 200.000 frankov, vrhu tega pa je sklenilo mestno starešinstvo vzeti posojilo 6 milijonov frankov pri kakovi angleški banki, in s tem denarjem se bo moglo dosti storiti, da se bo tem hitreje razcvetelo glavno mesto. — Roparji ob turški meji so minole dni ubili svojega vodjo Kasurova, ker ni hotel „bratovski“ deliti z njimi odkupnino za Ländlerja in Binderja. Kasurov je bil najstrašnejši ropar; sedaj upajo, da bo prenehalo roparstvo, ako bo storila vlada vse, kar jej je mogoče v tem oziru.

Ruska sinoda je otvorila novo tiskarno, ki stane 400.000 rubljev in v kateri se bodo tiskale nove cerkvene knjige. Zavod obsega glavno štiri nadstropno poslopje in dve stranski hiši. Otvorjenje se je vršilo v navzočnosti vseh sinodnih članov in nadprokuratorja Pobjedonoščeva.

„Times“ trdijo, da se mora **Rusija** za svoje vspehe pri obravnava z Vatikanom zahvaliti le **francoski** diplomaciji, ki je delovala jako ugodno za peterburško ministerstvo. Ako je to res, potem je dokazano, da sta se v zadnjem času jako približali Francija in Rusija; toda izkušnja uči, da so vse vesti o rusko-vatikanskih obravnava toliko časa nezanesljive, dokler jih ne potrdijo rimski listi, ki so v zvezi z Vatikanom. Z Dunaja se poroča ob enem, da so tudi avstrijski Poljaki jako osupnjeni vsled vatanove popustljivosti nasproti Rusiji. Koliko je teh Poljakov, ki bi bili ob enem vneti katoličani in ki poznajo modrost in previdnost sedanjega sv. Očeta, tega seveda dunsjska, gotovo židovska vest ne pové.

„Reichsanzeiger“ objavlja razsodbo **nemškega** državnega sodišča v Geffckenovi zadevi. Prvotna

Z vidno slastjo zavživa aristokrat svežo peko, Adolf pa ne vé, kam bi pogledal.

„A kaj je to?“ Iz srede štruklja izvleče knez mali zavitek papirja. Razvije ga, prebere in potem podá Adolfa.

„Poznate to pisanje? Kaj pomenja?“

Adolf bere: Ravno z mamó pripravljave štruklje za malico, ko nam oče po slugi sporoči, da danes knez dojde; bil je že v tovarni in vsak čas lahko pride v grad. Kaj bode z Vašimi računi? Ako je knez še slabe volje, je vsa prihodnost skažena! . . . Marija.

„Kdo je ta Marija?“ vpraša knez.

„Vašega oskrbnika edina hči.“

„Ali sta že tako daleč, da si kar pri oknu dájeta poročila in v tem mrazu?“

Kaj hoče zmoečeni adjunkt na to odgovoriti? Vendar se toliko ohrabri, da razkrije vso tajnost. Vedel pa je tako napeljati, da kneza ni še bolj razburil. Prej na devico še mislil ni, a ko se mu je obljubila v kratkem stalna služba, je spoznal, da oženiti se bode moral in takrat še le je mislil na oskrbnikovo hčer. Da je imel resno voljo sestaviti račun, priča začetek, ali ta burni predpust je vse skazil. Da si je zagotovil Marijino naklonjenost, po-

rabil je večerne zabave, kjer ji je lahko odkril svoje misli. Zato je delo izostalo, ker ni pričakoval, da bi je knez tako zgodaj zahteval.

„Imate pa tudi resno voljo poročiti se žnjo?“

„Vaša svetlost, o tem še nikoli nisem dvomil.“

„Bomo videli! Štruklje zná peči, to se vidi.“

Slabo ne boste postreženi, ako jo dobite za gospodinjo. No in ta naivnost! Ako je knez slabe volje, je vsa prihodnost skažena. Dobre volje pač nisem bil, ko sem zapazil tako malomarnost pri Vas, pa zdaj me je minulo. Takih originalnih reči pač nisem pričakoval v svojem gradu in masleni štrukelj je tudi malo k razvedrilu pripomogel. — Se boste li potrudili, da v kratkem času nalogo izvršite?“

„Svetli knez, delal bodem noč in dan, da popravim zamujeno!“

„Naj bode odpuščeno za sedaj!“

Knez zapusti sobo in gré naravnost k oskrbniku.

Ta je bil že doma; zvedel je tudi, da je gospodar v Adolfovi sobi, in ker se ni upal motiti ju, čakal je na hodniku.

Šla sta v prvo nadstropje v vodjevo stanovanje.

Kake pogovore sta imela, nisem zvedel, le toliko je pozneje vedela povedati Marija, da je

mama precej štrukljev njima prinesla na mizo, in da sta bila nazadnje pri dobrem vinu oba precéj vesela.

Prišla sta pozneje v Adolfovo stanovanje, in knez je takrat tudi v oskrbnikovem imenu govoril, da če bode končal v dveh mesecih delo, bode se že tako preskrbelo za-nj, da bode zadovoljen.

Kmalu po Veliki noči preselil se je Adolf kot logar na bližnjo pristavo. Ondotni logar splezal je stopinjo višje, kot nadlogar se je preselil na drugo graščino.

Da pa Adolf ni šel sam na pristavo, ni potreba še posebej omenjati. Peljal je tudi svojo ženo, oskrbnikovo Marijo, seboj in njeni stariši so bili tedaj in pozneje s svojim zetom prav zadovoljni.

Preteklo je tega že trideset let, a kedar sem jih obiskal in bil pri njih na obedu, prinesla je Adolfova ženica maslene pečene štruklje na mizo.

Kaj hočemo družega, prijatelji, kakor da tudi mi pijemo na zdravje novoporočencev. Naj se tudi ona dva še čez trideset let tako z veseljem spominjata današnjega dne, ko sta bila sklenena z zavezo sv. zakona, kakor moj Adolf in Marija!“

Vsi smo pritrdili in trkali na zdravje mlademu paru.

preiskava je dokazala zadostno nagibov, da je Geffcken objavil stvari, ki bi bile morale ostati tajne v državnem interesu, vendar pa nadaljna preiskava ni mogla dokazati, da je bilo Geffckenu znano, kakovega obsega so objavljene listine. — „Freisinnige Ztg.“ piše: Bismarck je doživel velikanski poraz, kajti državno sodišče je zavrnilo zatožbo, predno je ta prekorčila prag razsodnega sodišča. Bismarck je s to pravdo učinil veliko politično napako.

Starašinstvo francoske prestolnice smé ponosno biti na svoje najnovejše junaško delo, ki ob enem kaže, kakovi finančni duševni velikani so mestni očetje. Potrdilo so namreč proračun za leto 1889 v iznesku 320,566.593 frankov, to je za 26,141.703 franke več od lanskega proračuna. In pri vsem tem so vendar štedili po možnosti, kajti izčrtali so iz proračuna 9500 frankov, ki so se porabili vsako leto za knjigo „pouk o državljski pravdnosti“; razdeljevala se je namreč ta knjiga brezplačno mej pariške učence, kar se pa v bodoče ne bo več zgodilo, kajti mestni oče Hovelacque je dokazal, da je napominana knjiga preveč — nazadnjaška!

Kakor trdijo „Times“, namerava Italija v kratkem izposoditi si v Nemčiji posojilo sto milijonov frankov.

Rumunski konservativci zahtevajo, da preneha carinski bej z Avstrijo. Bratianu in Carpu očitajo, da sta zaprla rumunski trg avstrijski industriji, ker sta se k temu zavezala nasproti berlinskemu ministerstvu.

Izvirni dopisi.

Iz Prage, dne 4. januarja. (Konec.) „Matica školská“ zdaj vzdržuje v 41 občinah 2 gimnaziji, 28 občinskih šol in 31 materskih šol ali zabavišč in vrhu tega podpira še na 30 krajih javne in „male“ šole družih društev, osebito materinske šole v Brnu, Olomucu, Češk. Budjevicah, Prostějovem, Třešti — povsem v mestih, kjer treba braniti pozicijo našo proti močnim protivnikom in pokazati na neznosne razmere in neutolažene potrebe naše. In dokler se zakonodavnim potom ne zagotovi češkemu življu trdna zaslomba in ne vpravajo razmere med obema narodoma v češkem kraljestvu tem načinom, da bodeta oba, uživajoča ravna prava in jednaka bremena noseča, živela jeden poleg drugega v miru in zadovoljnem razvoju. — V minolem meseci prejela je „Matica školská“ v doneskih in darovih vкупne 24.451 gld. 28 kr. ter izdala za šolo in upravo 13.102 gld. 65 kr., torej je razloček v prosoh matične blagajnice 11.348 gld. 63 kr.

In ko bi se v istini imela ponemčiti vsa ta češka mladina, koja polni nemške šole samo tu v Pragi, gledati bi morali pač s turobnimi nadejami v bodočnost. V petih javnih nemških praških šolah nahaja se, kakor je dokazano statistično, poleg 2267 nemških otrok 1339 čeških otrok. Seveda se ta deca povsem ne bode ponemčila, vendar za rodoljuba tolažilno to ni, kajti nekaj se bode narodnosti svoji več ali manj vendar odtujilo. Vzrok temu je nedostatek učiteljev in učiteljic na Češkem, zlasti pa tu v Pragi.

Vsled tega je mestno starašinstvo še pred Božičem poslalo gosp. dr. Riegru prošnjo do državnega zbora, v koji se poukazuje na nedostatek učiteljskih sil in prosi za ustanovitev drugega učiteljskega učiteljskega v Pragi. Nedostatek čeških učiteljev pojasnjuje najbolj okoliščina, da celó v Pragi ni moči dobiti med šolskim letom pomožnega učitelja, in vsled tega mora pri čeških šolah, občinskih in mestnih, vzdržavati mesto dva učitelja in jedno učiteljico več, koje mora plačevati celo leto, naj se potrebujejo ali ne. V obče pa nedostaje v tem času 1388 učiteljev na Češkem!

Proračun mesta našega za leto 1889 poukazuje: Prejemki 1,477.439 gl., izdatki 3,097.845 gl., torej primanjkljaj 1,612.513 gl. V svoji upravi ima mesto 239 ustanov s skupnim kapitalom 1,415.000 gl. Dalje kaže proračun skupnega cerkvenega zaklada za leto 1889: Prejemki 75.416 gl., izdatki (ustanove) 111.028 gl., primanjkljaj je torej 35.612 gl., ki se ima kriti iz blagajniške gotovine za l. 1888, in proračun režijnih zakladov praških katoliških pokopališč ima vkupe prejemkov 38.449 gl. in izdatkov 37.788 gl., prebitok torej 661 gl., ki se pripíše skupnemu cerkvenemu imetju.

Z Vrhniko, 4. prosinca. *) V cenjenem Vašem listu z dné 28. decembra m. l., št. 297, sem jaz podpisani načelnik županije glavne občine i trga Vrhniko napaden; čutim se jako v moji časti kaljenega in za-

htevam torej v smislu § 19. t. z., da se v Vašem listu uvrsti sledeči popravek:

„Ni res, da trg pod nemčursko mōro zdihuje, — ni res, da se je pred adventom dve nedelji zaporedoma mej mladino pretepalo, da so tri osebe dobro otepele bile; ni res, da v adventu mirú ni bilo; ni res, da razsajalci — katerih sploh ni — napadajo mirne fante in jih pretepavajo z vsakršnim orodjem, ki ga ravno dobijo; ni res, da krčmarji brez dovoljenja točijo; ni res, da je županstvo liberalno, da se za krčmarje malo briga, zlasti za one, ki v njegov (?) rog trobijo; sledujoč ni res, da podpisani župan pisati in brati ne zná, da vsled tega občinski blagor veliko škodo trpi.

Zavarujem se vsakim napadom v ravno omejenem smislu ter naglašam:

Dopis z dné 22. grudna 1888 je neresničen, pisalca namen bil je očividno — nemir v občini trositi, javno in osebno sovraštvo zopet provzročiti.

Izrekam torej: V naši občini nikdo pod nemčursko mōro ne zdihuje, — kajti nemčurjev ne poznamo, — temveč vsi smo edino le zvesti državljani Avstrije, nimamo družih barv, — in ne, kakor nam Vaš list blagovoli omeniti, da bi jih bilo tukaj kaj več; — res pa je, da je podpisani vsled določbe visoke deželne vlade kranjske kot županov namestnik postavljen bil, da je takoj po sprejemu občinskega urada in oblasti se trudil razmeram ustreči, — takoj naročil, da se v blagor občine i javnega mirú lokalna policija ustanovi, v podobnih zaupni moške ta posel prevzamejo, kar se je tudi storilo, in vedno v občini blagor še nadaljuje.

Podpisani načelnik občine vrhniške je v svojem uradovanju strogo postaven, pravičen, bodisi za krčmarje ali katerokoli osebo.

Kdo je isti, kateri v županstva (?) rog trobi?

V tej zadevi naj sledujoč c. kr. kazenska sodišča določijo.

Ravno tako blagovolite opazko zaradi neznosnega stanja, kakor pravite, da je tak na Vrhniko, i da ga ne dobiš jednacega na celem svetu, — tja popraviti, da je naše stanje popolnoma ugodno, da smo kot zvesti avstrijski državljani v naši občini zjedinjeni, zadovoljni; da se pa tukaj dosti ekscentričnih, fanatičnih protivnikov nahaja, je v obče znano.

Tikajoče moje osebe naznamim, da sem slovenskega jezika v besedi in pisavi popolnoma zmožen, kar se tudi obče dokaže; pristavim še, da sem vže dvanajst let odbornik, — mnogo let mej tem prvi občinski svetovalec, sem vedno moj posel postavno, redno, pošteno vršil in dozdej tudi meni dano županijsko namestništvo redno in postavno opravljeval.

Jakob Kovač,

prvi občinski svetovalec in županov namestnik.

Dnevne novice.

(Stanarina v Ljubljani.) Presvetli cesar je potrdil sklep deželnega zbora kranjskega, ki dovoljuje stolnemu mestu Ljubljani od 1. januarja 1889 do konca 1898 za sto odstotkov zvišano naklado na stanarino in sicer tako, da ostanejo stanarine pod 50 gld. brez naklade, pri stanarinah od 50 do 100 goldinarjev treba bode plačevati naklade po 2 kr. od goldinarja in pri stanarinah nad 100 gold. po 4 kr. od goldinarja.

(Za slovensko šolo) ste sklenili potrebne korake občini Buče in Verače ter poslali dotične vloge na deželni šolski svet, oziroma naučno ministerstvo.

(Slovenski klub na Dunaji) ima v soboto, 12. t. m., svoj četrti večer v tej sezoni, in sicer v dvorani „zur goldenen Kugel“. I., Am Hof, št. 10, mezzanin, Berilo ima državni poslanec gosp. prof. Šuklje: „Nekaj o borzi in borzni trgovini“. Začetek ob 8. uri zvečer. Domoljubni danajski Slovenci bodo se gotovo mnogobrojno vdeležili tega večera.

(Nemški „šilverein“) je razpel tudi na Št. Vid nad Ljubljano svoje mreže. Kakor namreč izvemo iz zanesljivega vira, nosi neki „šilvereinski“ agent pólo po hišah, da se možje podpisujejo za „šilvereinsko“ zalego. Rodoljubi šentviški, pozor!

(Umrl) je zadnjo nedeljo zjutraj dekan v Ospu, častiti gosp. Filip Vončina. Pokopal ga je večeraj z veliko azistencijo duhovnih sobratov preč. gosp. dekan in kanonik Jan iz Doline. Pokojnik je bil rojen v Spodnji Idriji leta 1843, posvečen leta 1869, ter je služboval v Dolini na Občini in v Skednji, od koder je šel za administratorja v Ospi, kjer je bil imenovan dekanom. Na novega leta dan je še opravljal svojo službo, pa se prehladil. Bil je blag

in prijazen človek, dobrega srca; zato so ga tudi vsi spoštovali, ki so ga poznali. Naj v miru počiva!

(Vlak je zdrsnil) s proge v nedeljo popoldne proti 1/2 5. uri na postaji Rubija-Sovodje pod Gorico. „Menjači“ niso bili prav postavljeni. Na brzojavno poročilo odšel je takoj iz Trsta poseben vlak z delavci, da so progo odprli, kar se jim je posrečilo čez nekaj ur. Nesreče druge ni bilo.

(Z Dunaja) se nam poroča, da je g. dr. Vošnjak poklonil podpornemu društvu za slovenske velikošolce od skupila 30 komadov njegove knjige „Pobratimi“, ki jo ima na prodaj slovenski klub, znesek šest gld. v svrhe imenovanega društva.

(„Correspondenzblatt für den kath. Clerus“) je prinesel v zadnji številki novico, da je prevzvišeni knezo-škof ljubljanski imenovan papeževim prestolnim asistentom. V krogih, ki bi bili gotovo že zvedeli istino, ne vedó o tem ničesa.

(„Sekolev“ odbor) se je ustanovil ter izvolil g. dr. Dereanija tajnikom in g. Pavel Skaleta blagajnikom.

(V Krškem) je umrl pomožni uradnik pri c. kr. okr. glavarstvu g. J. Pihlar, rodóm Ljubljanečan.

(Židovska naselbina) v Ljubljani vedno napreduje. Odprl je zopet neki Mojzes prodajalnico z zalogo usnja v židovskih ulicah. Če pojde tako dalje, podobna bo kmalu Ljubljana v tem oziru hrvatskemu stolnemu mestu.

(„Obrtnika“) je izšla 1. številka v t. l.

(Za sirotišnico v Kočevji) je darovala gospa Klavdija Gorup na Reki 50 gold.

(Na zadnji mesečni somenj) so prignali živinorejci 794 komadov konj, krav, volov in telet. Kupčija je bila živahna.

(Izneverjenje.) Agent užitninskega zakupa in tajnik pri občinskem uradu v Škomernu pri Konjicah Franc Koren je izneveril 360 gld. Izročili so ga okrajnemu sodišču v Konjicah.

(Za popravo in razširjenje hiše „kat. družbe rokodelskih pomočnikov“ v Rudolfovem) so darovali od meseca julija dalje: G. J. Dobnikar 3 gl. Gospica Ana Vidmar 3 gl. G. Bobnar, kovač, pustil pri delu 10 gl. 79 kr. G. Val. Bergant 2 gl. Gospica Viktorija Melzer 10 gl. Neimenovan gosp. iz Ljubljane 25 gl. Neimenovan duhoven 2 gl. Neimenovana 10 gl. G. J. Drnovšek 2 gl. G. Val. Skul 4 gl. G. Greg. Jakelj, župnik 2 gl. G. dr. Treo 3 gl. G. dr. Marinko 140 gl. G. Fr. Wohinz 2 gl. Neimenovan župnik 20 gl. G. Ivan Debeljak, župnik 5 gl. G. Blaž Petrič 5 gl. G. Perko je pustil pri delu 1 gl. 55 kr. G. Agnič 5 gl. G. Pintar 10 gl. G. Košiček pustil pri delu 11 gl. 34 kr. G. Jak. Aljaž 3 gl. G. J. Molj 5 gl. E. knezoškof Štepišnek 13 gl. G. Dreise popustil 17 gl. 26 kr. G. Jan. Kapus 3 gl. G. Josip Golmajer 5 gl. G. Val. Eržen 4 gl. G. J. Bononi 1 gl. G. Ant. Šmidovnik 10 gl. G. J. Teran 3 gl. G. Kapuz 3 gl. G. Jakob Dolenc 5 gl. G. M. Barlič 1 gl. G. M. Poč 2 gl. G. M. Jeriha 3 gl. G. M. Abec 5 gl. G. Simon Zupan 5 gl. G. L. Rožman 5 gl. G. M. Erzar 5 gl. G. Bl. Šoklič 5 gl. G. J. Virant 2 gl. G. A. Jamnik 3 gl. G. Karol Klun 5 gl. G. A. Turk 2 gl. G. St. Šranc 4 gl. Gospa Chiaruturi 5 gl. G. A. Petek 3 gl. G. A. Šimence 3 gl. Pri obletnici 46 gl. Neimenovan 1 gl. Neimenovan gospod iz N. M. 20 gl. G. B. Muhovec 1 gl. Neimenovan 1 gl. G. L. Bernik 3 gl. G. A. Zorman 1 gl. G. P. Berčič 2 gl. G. V. Klobus 70 kr. G. J. Sušnik 3 gl. — Vsem plemenitim dobrotnikom izrekam najtoplejšo zahvalo. Bog povrni s časnim in večnim blagoslovom! Manjka pa še v plačilo sedaj dovršene hiše mnogo, mnogo. Zaupno se priporočam še za daljno pomoč. Natančni račun troškov se bode v Slovincu priobčil.

Dr. J. Marinko.

Raznoterosti.

— Spomenik Daničiču. Iz Belegrada se poroča, da bodo slušatelji zgodovinsko-filologiškega oddelka na veliki šoli postavili spomenik filologu dr. Daničiču.

— Panamski prekop. „Revue Scientifique“ opisuje sedanje stanje tega orjaškega dela: Cela proga 74 kilometrov je razdeljena v pet delov. Prvi oddelek pri Kolonu je najbližji svoji izvršitvi, kajti v njem je od 25 milijonov kub. metrov izkopanih 19 milijonov. Tem slabše pa je pri ostalih oddelkih. Pri drugem je izkopanih od 24 milijonov kub. metrov le 5 1/2, pri tretjem od 16 milijonov le 8, pri četrtem in najtežavnem od 27 milijonov le 4, pri petem konečno od 14 milijonov blizu polovica. Od skupnih 136 milijonov kub. metrov je do danes le 43 1/2 izkopanih. Vrh tega je treba še iz-

*) Priobčimo ta dopis brez premembe, akoravno ne poznamo nobenega paragrafa tiskovne postave, po katerem bi morali to storiti, ker ta popravek ni stvaren, kakor ga zahteva navedeni paragraf. Op. vred.

vršiti dela v pristaniških in velikanske zatvornice. Napominani list pa vendar še ni obupal, da ne bi se moglo izvršiti to delo.

— Car in papež. Po preteku mnogih let je letos, kakor piše „Moniteur“, prvi pot tudi car čestital sv. Očetu k novemu letu. „Svjet“ pravi, da je to napravilo v Berlinu in posebno v Rimu jako neprijeten vtis. „Ali menijo — pravi list — gospodje v Berlinu in Rimu, da ne sme car ničesar storiti, predno ni prosil njih dovoljenja. Ako živé v tako velikanski domišljiji, potem bodo izkusili še marsikaj bridkega.

— Sodba o ženskih pesnikih. Arabski pesnik Farezdaki je nekega dne bral izvrstno pesem neke Arabinje. Kakor pa mu je bila všeč, vrgel jo je stran, rekoč: „Ako kokoš poje takó, kakor petelin, mora se ji vrat odrezati.“

— Duhovit. „Ako mi kaj neumnega uide iz ust, moram se vselej smejeti,“ rekel je prenapet sitnež mladi gospej. — „O, kako srečni ste,“ mu je odgovorila. „Vi imate po tem takem najveselejšo življenje na svetu.“

— Kako postane človek plemenitaš? Ko se je mudil Gustav III., švedski kralj, v Parizu, prišla je k njemu deputacija Sorbonne (vseučilišča), da bi mu čestitala, da je iznajdnik chlorina in magnezije, Scheele njegov podložnik. Kralj pošlje na Švedsko naročilo, naj postane Scheele grof. Minister, ki ni vedel, kakor kralj ne za učenjaka, pošlje iskat gospoda Scheele-ja. Uradnik, kateremu izroči to skrb, pride drugi dan in pravi, da je Scheele poročnik pri topničarjih. Ta postane grof, in pravi učenjaka to, kar je bil prej. Ko se vrne kralj, spoznajo še le zmoto. Gustav je bil jezen, da niso poznali Scheele-ja.

— Potres je bil v republiki Kostarici dne 29. in 30. decembra. V mestu Alaguely je bilo 80 oseb ubitih in več sto ranjenih. Poslopja so zelo poškodovana.

— 500.000 novčičev. V Koložu (Klausenburg) so na novega leta dan odprli tisoč nabiralnic za sedmograško kulturno društvo; vse so bile polne. Našteli so pol milijona novčičev.

Telegrami.

Dunaj, 9. januarija. Odsek gospodske zbornice je rešil orožno postavo jednako državnemu zboru, odklonil pa je dotične resolucije.

Berolin, 8. januarija. Kakor poročajo listi, pričakujejo kneza Bismarcka v četrtek; prihod njegov je v zvezi z Morierovo zadevo.

Pariz, 8. januarija. Vsled deževja je v departementih Herault in Pyrenées-Orientales velika povodenj; mnogo hiš se je podrlo. Škoda je izdatna.

Bruselj, 8. januarija. „Etoile Belge“ poroča o bližnji zaroki bolgarskega princa Ferdinandanda z belgijsko princesinjo Henrijeto.

Madrid, 9. jan. Na „službenih topnjicah“ kraljevske palače se je razletela petarda, ki je razbila nekaj okenj.

Carjgrad, 8. januarija. Železnična črta Hajdar-Paša-Ismidit se je djala pod prepoved.

Listnica opravištva:

G. J. B. v Š.: Za t. in pr. leto vse plačano.
G. F. S. v D.: Ne mojte se bati! Vse je vrejeno ter prav razumljeno, a vedite, da uvada je tudi pri ekspediciji železna srajca, pa se bodo i tam že udali.
G. F. M. v Z.: Hvala lepa! Vse poravnalo, pa še za tekoče četrtletje vpisalo.

Zahvala.

Predstojništvo frančiškanskega samostana v Kamniku se iskreno zahvaljuje preč. gosp. Josipu Marnu, c. kr. gimnazijskemu profesorju, škof. svetovalcu itd. za prelepo število matičnih knjig, katere je velikodušno samostanski knjižnici podariti blagovolil imenovani gospod predsednik „Matice Slovenske“.

KAMNIK, 4. januarija 1889.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		urakomern v mm	teplotna po Celziju			
7. u. jut.	741.9	—8.4	brezv.	megla	0.00	
8. u. pop.	740.6	—6.0	sl. svzh.	oblačno		
9. u. zveč.	740.2	—5.8	"	"		

Srednja temperatura —6.7° C., za 4.1° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

9. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82	gl.	25	kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16%	82	"	90	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111	"	50	"
Papirna renta, davka prosta	97	"	85	"
Akoije avstr.-ogerske banke	883	"	—	"
Kreditne akoije	210	"	75	"
London	121	"	—	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleonid.	9	"	55 1/2	"
Cesarski cekini	5	"	69	"
Nemške marke	59	"	27 1/2	"

ZABAVI IN POUKU.

DOM in SVET

Za celotno leto 2 gl.
Za pol leta 1 gl.

Izhaja po jedenkrat na mesec.

ZABAVI IN POUKU.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in naplsov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiš št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano resno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so eljnate barve v ploščevinastih puščah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Na najnovejši in najboljši način

umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živea

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje. (50—9)

Slovenski

Zepni koledar

za leto 1889

izšel je ter se dobiva v jako lični obliki v **Katol. Bukvarni, pri Jos. Gerberji in J. Giontiniju** komad po 20 kr., po pošti 2 kr. več.

Knjižica je posebno primerna kot novoletno darilo za kavarno, kojim se dovoljuje primeren rabat. — Razprodajalcem po ako nižnji cení.

Tudi je dobiti v „Katol. Bukvarni“

„Koledar katol. tiskovnega društva v Ljubljani“ za l. 1889,

namenjen zlasti slovenski duhovščini. Med drugim podaja veroučiteljem zapisnik učencev za več nego 400 otrok.

Udje „Katol. tiskovnega društva“ dobivajo ta krasnovezani Koledar zastoj; neudom stane 1 gl. 20 kr., po pošti 5 kr. več.

Parno ribje olje

zoper bramorje, krvico (rachitis), sušico, kronične spuščaje itd. itd. se dobiva v steklenicah po 60 kr. v lekarni Piccoli „pri angelju“ v Ljubljani (Dunajska cesta). — Zunanja naročila proti povzetju izneska. — Pri večjem nakupu rabat. (20—9)

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev opatije Soulac (Gironde). Dom MAGUELONNE, prijor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po prijorji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepcuje in popolno ozdravi celjusti.

Zares močno ustrežemo našim p. n. čitateljem, opozorujé na to starodavno ter prekoristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrdba **SEGUIN** Bourdeaux (Francija)

Rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.

Dobiva se v vseh lekarnah in prodajalnicah dišav. (22)

Kovertes firmo priporoča Katoliška Tiskarna po nizkej ceni.

Št. 273.

Bazglas.

(3—1)

Pobiranje **pasjega davka za leto 1889.** pričelo se je s **1. januarjem** in je plačati ta davek v **okrožji ljubljanskega mesta od vsacega psa, izimši one pse, kateri so za varstvo na samoti ležečih posestev neobhodno potrebni.**

Lastniki psov naj si vsaj **do 1. februarija t. l.** preskrbe letošnje marke, katere se dobé pri mestni blagajnici proti plačilu **4 forintov av. v.**

Z ozirom na § 14. izvršilne naredbe v pobiranje pasjega davka se vsi lastniki psov opozarjajo, naj **o pravem času** vplačajo takso, **ker bode konjač od 1. februarija letos začenši vse one pse polovil, kateri se bodo na ulicah nahajali brezletos veljavne marke.**

Mestni magistrat ljubljanski

dne 5. januarija 1889.

Izdajatelj: Matija Kolar.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.

!Svoji k svojim!

Priznano najboljšé in najcenejšé

čebelno-voščene sveče

priporoča

Oroslav Doleneč

v Ljubljani.

(10—3)

!Svoji k svojim!